

Dániel könyve – Ötvennyolcadik szám

A bölcsesség feltárul: A hármasság és a 666 rejtélyének vizsgálata a próféciában

Jeff Pippenger

2024-01-22

Több tanúbizonyság alapján megállapítást nyert, hogy a történelemben és a próféciában Róma mindig nyolcadikként jelenik meg, és a hét közül való. E jelképes szimbólum próféta talánya annak része, amit a Júda törzséből való Oroszlán közvetlenül a kegyelmi idő lezárulása előtt felnyit. Krisztus soha nem változik, és a millerita történelem első és nagy csalódásában olyan igazságot nyilatkoztatott ki, amely megmagyarázta a csalódás titkát.

A Millerita történelemben bekövetkezett első csalódás után Ő visszavonta kezét egy tévedésről, amelyet az 1843-as táblázaton szereplő egyes számítások képviseltek. Ez a tévedés azt a próféta félreértést szemléltette, amely a Csalódást előidézte. A Milleriták végül megértések egész sorához jutottak, amelyek szilárdan megállapították a kétezer-háromszáz nap kezdő időpontját. Szilárd kiindulóponttal, amely elsősorban a kereszt dátumán alapult, ezután felismerték, hogy ugyanaz a próféta bizonyíték, amelyet 1843 azonosítására alkalmaztak, valójában nemcsak 1844-et, hanem 1844. október 22-ének pontos napját is jelölte meg.

A második, nagy csalódás után az Úr ismét kijelentett egy igazságot, amely választ adott mindazokra a próféta nehézségekre, amelyeket az a téves hirdetés idézett elő, miszerint 1844. október 22-e Krisztus második eljövetele volt. Az Úr feltárta a szentély tárgyát és a hozzá kapcsolódó igazságokat, és a nagy csalódás magyarázatot nyert.

„Népként a próféciák buzgó tanulmányozóinak kell lennünk; nem szabad megnyugodnunk addig, míg értelmes ismeretre nem jutunk a szentély tárgyában, amely Dániel és János látomásaiban tárul elénk. Ez a téma nagy világosságot vet jelenlegi helyzetünkre és munkánkra, és félreérthetetlen bizonyítékát adja annak, hogy Isten vezetett bennünket múltbeli tapasztalataink során. Megmagyarázza az 1844-ben átélt csalódásunkat, megmutatva nekünk, hogy a megtisztítandó szentély nem a föld volt, amint feltételeztük, hanem hogy Krisztus akkor lépett be a mennyei szentély szentek szentjébe, és ott végzi papi szolgálatának befejező munkáját, az angyal Dániel prófétához intézett szavainak beteljesedéseként: „Kétezer-háromszáz estvéig és reggelig, azután megtisztítatik a szenthely.””

„Hitünk az első, a második és a harmadik angyal üzeneteire vonatkozóan helyes volt. Azok a nagy határhátrékok, amelyeken áthaladtunk, rendíthetetlenek. Bár a pokol seregei megkísérelhetik, hogy alapjukból kiszakítsák őket, és diadalmaskodjanak annak gondolatában, hogy sikerrel jártak, mégsem járnak sikerrel. Az igazság e pillérei szilárdan állnak, mint az örök hegyek, mozdíthatatlanul az emberek minden erőfeszítése és a Sátánnak meg seregeinek minden igyekezete ellenére. Sokat tanulhatunk, és állandóan kutatnunk kell az Írásokat, hogy meglássuk, vajon így vannak-e ezek a dolgok. Isten népének most tekintetét a mennyei szentélyre kell szegeznie, ahol a mi nagy Főpapunk utolsó szolgálata az ítélet munkájában

folylík, — ahol közbenjár népéért.” Review and Herald, 1883. november 27.

A tanítványok keresztre feszítés miatti csalódása annak a királyságnak a helytelen megértésén alapult, amelyet Krisztusnak a kereszten kellett megalapítania. Keresztelő János és Pál apostol szolgálatahoz hozzátartozott annak azonosítása, hogy a szó szerinti Izráel és a szó szerinti földi szentély korszakrendje átment a lelki Izráelbe és a lelki mennyei szentélybe. Júda törzsének Oroszlánja mindig megmagyarázza a csalódást a „bölcseknek”. Annak a prófétai találynak a magyarázata, hogy Róma „a nyolcadik, de a hét közül való”, része annak a munkának, amelyet Júda Oroszlánja végez, hogy megmagyarázza 2020. július 18. csalódását.

A milleriták Rómát a bibliai prófécia negyedik királyságának tekintették, és látták a pogányság és a pápaság közötti különbséget, de nem tudták felismerni a pápai Rómát mint a bibliai prófécia ötödik királyságát. Nem sokkal 1844 után az úttörők felismerték, hogy az Egyesült Államok a bibliai prófécia következő királysága.

E felismerés az 1850-es úttörői ábrázoláson megjelenik, ám annak képessége, hogy felismerjék a bibliai prófécia királyságainak teljes szemléltetését, amint az a Jelenések könyve tizenhetedik fejezetében ábrázoltatik, meghaladta felfogóképességüket, mert miután 1863-ban elutasították a „hét időt”, elkezdtek Laodicea pusztájában bolyongani.

„Az ősi Izráel története megragadó szemléltetése az adventista test múltbeli tapasztalatának. Isten úgy vezette népét az adventmozgalomban, miként Izráel fiait is kivezette Egyiptomból. A nagy csalódás idején hitük próbára tétetett, miként a hébereké a Vörös-tengernél. Ha továbbra is bíztak volna abban a vezető kézben, amely korábbi tapasztalataik során velük volt, meglátták volna Isten szabadítását. Ha mindazok, akik 1844-ben együttesen munkálkodtak az ügyben, elfogadták volna a harmadik angyal üzenetét, és azt a Szentlélek erejével hirdették volna, az Úr hatalmasan munkálkodott volna erőfeszítéseikkel. Világosság áradata árasztotta volna el a világot. A föld lakói évekkel ezelőtt figyelmeztetést kaptak volna, a befefejező munka elvégeztetett volna, és Krisztus eljött volna népe megváltására.”

„Nem Isten akarata volt, hogy Izráel negyven évig bolyongjon a pusztában; az volt a kívánsága, hogy közvetlenül Kánaán földjére vezesse őket, és ott megalapítsa őket mint szent, boldog népet. De »nem mehettek be hitetlenség miatt«. Zsidókhöz írt levél 3:19. Visszaesésük és hitehagyásuk miatt elvesztek a pusztában, és mások támadtak, hogy bemenjenek az Ígéret Földjére. Hasonlóképpen, nem Isten akarata volt, hogy Krisztus eljövedele oly sokáig késlekedjék, és hogy népe oly sok éven át e bűnnel és gyásszal teljes világban maradjon. De a hitetlenség elválasztotta őket Istentől. Mivel vonakodtak elvégezni a munkát, amelyet ő rendelt számukra, mások támadtak, hogy hirdessék az üzenetet. A világ iránti irgalomból Jézus késlelteti eljövedelét, hogy a bűnösöknek alkalmuk legyen meghallani a figyelmeztetést, és őbenne menedéket találni, mielőtt Isten haragja kitöltetük.” A nagy küzdelem, 458.

Jakab és Ellen White egyaránt azonosították, hogy a mozgalom 1856-ban átment a laodiceai mozgalomba, és az előző szakaszban ő megállapítja, hogy „ha mindazok, akik 1844-ben együttesen munkálkodtak az ügyben, elfogadták volna a harmadik angyal üzenetét, és azt a Szentlélek erejével hirdették volna, az Úr hatalmasan munkálkodott volna erőfeszítéseikkel.” Ezután ezt mondja: „Hasonlóképpen” az az „elhajlás és hitehagyás”, amelyet az ősi Izráel

tanúsított, azt okozta, hogy az ősi Izráel „elpusztuljon a pusztában.” A szakasz azt azonosítja, hogy a laodiceai adventizmus akkor kezdett a pusztában vándorolni, amikor még éltek azok, akik a Éjféli Kiáltás üzenetét hirdették.

Napjainkban a teológusok (a tudósok) a Jelenések könyve tizenhetedik fejezetének különféle alkalmazásait azonosítják, amelyek vagy a jezsuiták által kitalált futurizmus módszertanából, vagy a hitehagyott protestantizmus megrontott teológiai gyakorlatából származnak. A Jelenések könyve tizenhetedik fejezetének jelképei nagyon egyszerűek. Azonosítottuk a szükséges jelképeket, ezért most visszatérünk az ott ábrázolt királyságokhoz, és összhangba hozzuk őket Dániel könyve második fejezetének királyságaival, mert Jézus mindig egy dolog végét annak kezdetével szemlélteti.

És hét király van: öt elesett, az egyik van, a másik még nem jött el; és amikor eljön, kevés ideig kell megmaradnia. És a fenevad, amely volt és nincs, az maga a nyolcadik, és a hét közül való, és a veszedelemre megy. És a tíz szarv, amelyet láttál, tíz király, akik még nem kaptak királyságot; de királyokként hatalmat kapnak egy órára a fenevaddal együtt. Jelenések 17:10–12.

A harmadik versben János lélekben az 1798-as évbe vitetett. A történelemnek arról a pontjáról azt mondatott neki, hogy öt királyság már elesett. E királyságok Babilon, Médo-Perzsia, Görögország, a pogány Róma és a pápai Róma voltak. William Miller nem tudta megfejtetni e szakaszt a tizenhetedik fejezetben, mert nem ismerte fel, hogy a pápai Róma a pogány Rómától különálló királyság. A sorrend azonban a Jelenések könyve tizenkettedik és tizenharmadik fejezetében tárgyalatik, mert a tizenkettedik fejezetben szereplő sárkány a pogány Rómát jelképezte, a tizenharmadik fejezetben a tengerből feljövő fenevad a pápaság volt, a földből feljövő fenevad pedig az Egyesült Államok. White testvérnő mindhárom fenevadat a sárkányként, a fenevadként és a hamis prófétaként azonosítja. Tanúságtételében azonosítja a királyságok sorrendjét, és ez a sorrend összhangban van a Jelenések tizenhetedik fejezetére vonatkozó alkalmazásunkkal.

„A nagy vörös sárkány, a párduchoz hasonló fenevad és a báránnyal hasonló szarvakkal bíró fenevad jelképei alatt azok a földi kormányzatok tárultak fel János előtt, amelyek különösképpen Isten törvényének tiprásában és népének üldözésében vesznek részt. A háború az idők végezetéig folytatódik. Isten népe, amelyet egy szent asszony és gyermekei jelképeznek, úgy lett bemutatva, mint amely nagy mértékben kisebbségben van. Az utolsó napokban már csak egy maradék létezett. Róluk szól János mint azokról, „akik megtartják az Isten parancsolatait, és akiknél megvan a Jézus Krisztus bizonyágtétele.”

„A pogányság által, majd a pápaság által Sátán hosszú évszázadokon át gyakorolta hatalmát, azon igyekezve, hogy Isten hűségesei tanuit eltörölje a földről. Pogányokat és pápistákat ugyanaz a sárkányelkület indította. Csak annyiban különböztek, hogy a pápaság, mivel Isten szolgálatának látszatát keltette, annál veszedelmesebb és kegyetlenebb ellenség volt. A rómaiság közvetítésével Sátán foglyul ejtette a világot. Isten hitvalló egyháza is belesodródott e tévelygés soraiba, és Isten népe több mint ezer esztendőn át szenvedett a sárkány haragja alatt. És amikor a pápaság, erejétől megfosztva, kénytelen volt felhagyni az üldözéssel, János egy új hatalmat látott felemelkedni, hogy visszhangozza a sárkány szavát, és továbbvigye

ugyanazt a kegyetlen és istenkáromló művet. Ezt a hatalmat, az utolsót, amely hadat visel az egyház és Isten törvénye ellen, bárányhoz hasonló szarvú fenevad jelképezte.”

„Ám a prófétai ceruza szigorú vonalvezetése változást tár fel e békés jelenetben. A bárányhoz hasonló szarvakkal bíró fenevad a sárkány hangján szól, és „gyakorolja az első fenevadnak minden hatalmát öelötte”. A prófécia kijelenti, hogy azt fogja mondani a föld lakosainak, hogy készítsék el a fenevad képét, és hogy „mindenkivel, kicsinyekkel és nagyokkal, gazdagokkal és szegényekkel, szabadokkal és szolgákkal megcselekeszti, hogy bélyeget kapjanak jobb kezükre vagy homlokukra; és hogy senki ne vehessen vagy adhasson el, csak akinek megvan a bélyeg, vagy a fenevad neve, vagy nevének száma.” Így a protestantizmus a pápaság nyomdokaiba lép.” Signs of the Times, 1899. november 1.

Az utolsó szakasz első bekezdésében White testvér a pogány Rómát, a pápai Rómát és az Egyesült Államokat „földi kormányzatokként” azonosítja. A második bekezdésben megállapítja, hogy e kormányzatok egymást követően léptek fel, amikor ezt mondja: „a pogányság által, majd a pápaság által”, valamint: „amikor a pápaság, erejétől megfosztva, kénytelen volt felhagyni az üldözéssel, János egy új hatalmat látott felemelkedni, hogy visszhangozza a sárkány szavát, és továbbvigye ugyanazt a kegyetlen és istenkáromló munkát.” Ám itt nem áll meg, mert a harmadik bekezdésben azonosítja, hogy az Egyesült Államoknak egy másik királyságot kellett az egész világra rákényszerítenie. Ezt mondja: „A bárányszerű szarvakkal bíró fenevad a sárkány hangján szól, és »gyakorolja az első fenevad minden hatalmát öelötte«. A prófécia kijelenti, hogy azt fogja mondani a föld lakóinak, hogy készítsék el a fenevad képét.”

A Jelenések könyvének tizenkettedik és tizenharmadik fejezete azonosítja a pogány Rómát, a pápai Rómát, az Egyesült Államokat és a fenevad világszintű képmását, amelyet az Egyesült Államok állít fel. A „fenevad képmásának” meghatározása az Egyház és az Állam összekapcsolása, és hogy az egész világ felállítja a fenevad képmását, ez definíció szerint azt jelzi, hogy az utolsó napokban egy világkormány lesz ráerőltetve az egész földre. A királyság egy Államból és egy Egyházból fog állni, amely viszonyban az Egyház fog uralkodni. A Jelenések könyvének tizenkettedik és tizenharmadik fejezete négy egymást követő királyságot azonosít, és ugyanezek a királyságok jelennek meg a tizenhetedik fejezetben, valamint Dániel könyvének második fejezetében is.

1798-ban János azt látta, hogy a bibliai prófécia első öt királysága már elbukott, és hogy 1798-ban akkor egy királyság létezett. A bibliai prófécia ama királysága, amely 1798-ban kezdődött, a Jelenések könyve tizenharmadik fejezetének földből feljövő fenevada volt, amely bárányként kezdődött, de végül sárkányként szól. Az Egyesült Államok a bibliai prófécia kétszarvú hatodik királysága, amely a lelki Babilon ötödik királyságát követi, amely halálos sebet kapott. Az ötödik királyság a lelki Babilon volt, amelyet a szó szerinti Babilon első királysága jelképezett előre. A kétszarvú hatodik királyságot előre jelképezte az ezüst két karja.

1798-ban kellett lennie egy olyan királyságnak, amely még a jövőben volt, mert 1798-ban „a másik még nem jött el”. Amikor ez a hetedik királyság megjelent a történelemben, csak „rövid ideig” maradt fenn. Az ötödik királyság halálos sebet kapott, a hatodik királyságnak két szarva volt, a hetedik királyság pedig csak rövid ideig tart. Az igerész összefüggései azonosítják, hogy a hetedik királyságot a „tíz király” jelképezi, mert amikor a „tíz király” királysággá lesz, csak „egy óráig”

uralkodik, és az „egy óra” rövid „idő”. Amikor a „tíz király” valóban uralkodik, a fenevaddal együtt uralkodik azon az „egy órán” át.

És a tíz szarv, amelyet láttál, tíz király, akik még nem kaptak királyságot; hanem a fenevaddal együtt egy órára kapnak hatalmat mint királyok. Jelenések 17:12.

A „tíz szarv” a hetedik királyság, de „egy óráig” együtt uralkodnak a fenevaddal. Az „egy óra” a vasárnaptörvény válságának időszaka, amely az Egyesült Államokban hamarosan bekövetkező vasárnaptörvénnyel kezdődik. Beleegyeznek, hogy a fenevaddal együtt uralkodjanak, mert erre az elsődleges király, vagyis az Egyesült Államok kényszeríti őket. White testvérnő az imént idézett szakaszban azonosítja, hogy az utolsó hatalom, amely üldözi Isten népét, a földből feljövő fenevad.

„János egy új hatalmat látott felemelkedni, hogy a sárkány hangját visszhangozza, és ugyanazt a kegyetlen és istenkáromló művet vigye tovább. Ezt a hatalmat, amely utolsóként fog hadat viselni az egyház és Isten törvénye ellen, egy bárányyszerű szarvakkal bíró fenevad jelképezte.” Signs of the Times, 1899. november 1.

A bibliai prófécia utolsó királysága az Egyesült Államok mint a Hamis Próféta által véghezvitt megtévesztés révén jön létre. Ez a királyság 1798-ban báránként kezdődött, de az utolsó napokban arra kényszeríti a világot, hogy elfogadja a fenevad világméretű képmását, amely meghatározása szerint az Egyház és az Állam olyan egyesülése, amelyben az Egyház uralja a kapcsolatot. Ezt a királyságot hármass szövetséggént is azonosítják.

„Az Egyesült Államok protestánsai lesznek az elsők, akik a szakadék fölött kezüket kinyújtják, hogy megragadják a spiritizmus kezét; átnyúlnak a mélység fölött, hogy kezet fogjanak a római hatalommal; és e hármass szövetség befolyása alatt ez az ország Róma nyomdokaiba lépve tiporja majd lábbal a lelkiismereti jogokat.” A nagy küzdelem, 588.

A hármass szövetség a sárkány, a fenevad és a hamis próféta szövetsége, amely a Jelenések könyve tizenhatodik fejezetében kimegy a föld királyaihoz, és a világot Armageddonba vezeti.

És láttam, hogy a sárkány szájából, a fenevad szájából és a hamis próféta szájából három tisztátalan lélek jött ki, a békákhoz hasonlóan. Mert ördögök lelkei azok, amelyek jeleket tesznek, és elmennek a föld királyaihoz és az egész világ királyaihoz, hogy összegyűjtsék őket a mindenható Isten ama nagy napjának viadalára. Jelenések 16:13, 14.

A „római hatalom” a pápaság, a fenevad és a bibliai prófécia ötödik királysága, amely halálos sebet kapott. A „protestánsok” az Egyesült Államokat, a hamis prófétát, a bibliai prófécia hatodik és végső királyságát jelképezik. A „spiritualizmus” az Egyesült Nemzetek Szervezete, a sárkány és az a királyság, amely beleegyezik, hogy egy óráig uralkodjék a fenevaddal. A hármass szövetség azon „egy óra” alatt valósul meg, amely a Jelenések könyve tizenegyedik fejezetében említett „nagy földrengés” „órája”, vagyis a hamarosan bekövetkező vasárnaptörvény.

„A pápaság intézményét Isten törvényének megsértésével kikényszerítő rendelet által nemzetünk teljesen elszakad az igazságosságtól. Amikor a protestantizmus kezét átnyújtja a szakadékon, hogy megragadja a római hatalom kezét; amikor átnyúl a mélység fölött, hogy kezet fogjon a spiritizmussal; amikor e hármass szövetség befolyása alatt országunk megtagadja

alkotmányának minden elvét mint protestáns és köztársasági kormányzat, és intézkedéseket tesz a pápai hamisságok és megtévesztések terjesztésére, akkor tudhatjuk, hogy eljött Sátán csodálatos munkálkodásának ideje, és hogy a vég közel van.” Testimonies, 5. kötet, 451.

Dániel második fejezetében Babilon, a bibliai prófécia első országa, amelyet az arany fej jelképez, a lelki Babilont, a bibliai prófécia ötödik országát mintázza. A médek és perzsák kettős királysága, az ezüst vállak és karok, amely Dániel második fejezetében a bibliai prófécia második országa, a kétszarvú földi fenevadat, az Egyesült Államokat, a bibliai prófécia hatodik országát jelképezi. Dániel második fejezetének állóképen a réz, amely Görögországot, a bibliai prófécia harmadik országát jelképezi, az Egyesült Nemzeteket jelenti, a hetedik fejet, amely „egy óráig” marad fenn, és amely beleegyezik abba, hogy helyet foglaljon a sárkány, a fenevad és a hamis próféta hármas szövetségében.

Dániel második fejezetének vaskirálysága, a bibliai prófécia negyedik királysága, a nyolcadik királyságot jelképezi, amely a hét közül való. A szó szerinti pogány Róma, a negyedik királyság, a modern Rómát jelképezi, amely olyan királyság, amely az Egyház és az Állam egyesítésével van felépítve, úgy, hogy az Egyház uralja ezt a kapcsolatot. Ez a királyság természetét tekintve háromrészes, mert a „tíz király” legfőbb királya a hatodik királyság, amely a földből feljövő fenevad. A hatodik királyság Akháb, aki Jézabellel volt házasságban. A hatodik királyság, amikor hármas egységében van ábrázolva, a modern Róma, amelyet megelőzött az ötödik királyság, a pápai Róma, amelyet pedig megelőzött a pogány Róma negyedik királysága.

A milleriták csupán Rómát látták a negyedik és végső királyságnak. Felismerték, hogy kettős természetű, de nem láttak utána következő más földi királyságot. A negyedik királyság a pogány Róma volt, amely megelőzte a pápai Rómát, az ötödik királyságot, amelyet a modern Róma követ mint a hatodik királyság. A hatodik királyság a három római megnyilvánulás közül a harmadik.

A sárkány, a fenevad és a hamis próféta hármas szövetsége egyszerre a modern Róma és ama Nagy Babilon is, amelynek halálos sebe meggyógyult. Az Egyesült Államok, az Egyesült Nemzetek Szervezete és Tírusz parázna asszonya a nyolcadik és végső királyságot képviselik, de mindhárman szövetségesei a hatodik királyság hármas szövetségének, amely az utolsó hatalom, „amely hadat visel az egyház és Isten törvénye ellen.”

Az Egyesült Államok a hatodik királyság egyharmada. Az Egyesült Nemzetek Szervezete, mint a hármas egység része, szintén a hatodik királyság egyharmada, és a pápaság is a hatodik királyság egyharmada. Ezen a szinten az Egyesült Államok száma HAT, és az Egyesült Nemzetek Szervezetének száma HAT, és a pápaság száma is HAT. A hármas egység egy ember számát jelképezi, a „bűn emberét”, és az ő száma HAT-HAT-HAT.

Itt van a bölcsesség. Akinek értelme van, számítsa ki a fenevad számát; mert embernek száma ez; és annak száma hatszázhatvanhat. Jelenések 13:18.

A hatodik és egyben utolsó különálló királyság az Egyesült Államok, de megtéveszti a világot, mert ő a Hamis Próféta.

És gyakorolja az első fenevad minden hatalmát annak színe előtt, és azt cselekszi, hogy a föld és annak lakosai imádják az első fenevadat, amelynek halálos sebe meggyógyult. És nagy jeleket tesz, annyira, hogy tüzet is aláhozat az égből a földre az emberek szeme láttára, és elhitei a föld lakosait azokkal a csodákkal, amelyeket hatalma van megtenni a fenevad színe előtt; azt mondván a föld lakosainak, hogy készítsenek képmást annak a fenevadnak, amelyet fegyver sebe ért, és életben maradt. Jelenések 13:12–14.

„Az első fenevadnak előtte levő hatalma” azt a hatalmat jelenti, amelyet a pápaság Európa királyaitól kapott, kezdve Klodviggal az 496. évben. Az Egyesült Államok katonai erejét gazdasági hatalmával együtt használja fel arra, hogy megtévessze és kényszerítse a világot. Az Egyesült Államok a vásárnapünneplés kikényszerítése által arra kényszeríti a világot, hogy a pápaságot imádják. Az Egyesült Államok nagy csodákat művel azáltal, hogy tüzet hoz le az égből (ami egy üzenet jelképe); ez az információs szupersztráda által valósul meg, amely az agymosás és a propaganda teljes kifejlődését jelképezi, s amely a hipnózis modern megnyilvánulása. Az iszlám által a földre hozott, egyre súlyosbodó válság következtében, miközben betölti szerepét a nemzetek haragra ingerelésében, a világ megtévessztetik, hogy elfogadja az egyház és állam összekapcsolásának világméretű rendszerét, amely a sárkányból, a fenevadból és a hamis prófétából áll.

Amikor a Jelenések tizenharmadik fejezetének tizennyolcadik verse azt mondja: számítsátok ki a fenevad számát, a szám az a három hatalom, amely egyesül, hogy létrehozza a hatodik és végső királyságot. Amikor ez a 666-os királyság felállítatik, az annak a prófétai talánynak a beteljesedése lesz, hogy a nyolcadik király a hét közül való. Ez a prófétai talány része annak az igazságnak, amely feltárul, amikor Júda törzsének Oroszlánja feltöri Jézus Krisztus kinyilatkoztatásának pecsétjeit.

Ezért a végső királyság rejtélye, amely a háromszoros hatodik királyság, amely egyben a lelki Babilon is, amely hetven jelképes évre feledésbe merült, és amely a modern Róma, valamint a fenevad világméretű képmása is, amelyet Babilon első királysága és a pogány Róma negyedik királysága előképezett, kétszeresen is tanúságot nyer azon az azonosításon keresztül, hogy e igazságot a „bölcsek” fogják megérteni; mert a 666 rejtélye azoknak az alapjára épül, akiknek bölcsességük van, miként annak a rejtélye is, hogy a nyolcadik király a hét közül való.

Itt van a bölcsesség. Akinek értelme van, számlálja meg a fenevad számát, mert emberi szám; és annak száma hatszázhatvanhat. Jelenések 13:18.

És itt van az értelem, amelyben bölcsesség van. A hét fej hét hegy, amelyeken az asszony ül. Jelenések 17:9.

Jézus Krisztus kinyilatkoztatásának pecsétfelnyitását az „értelmesek” értik meg, nem pedig a gonoszok. A Jelenések könyvében a bölcsesség mindkét említése azokra vonatkozik, akiknek „értelmük van”, és amit a „bölcsek” megértenek, az a „tudás megsokasodása”. A „tudás megsokasodása”, amely Jézus Krisztus kinyilatkoztatása, annak a kinyilatkoztatása, hogy a nyolcadik királyság, amely a 666 hármass királysága, Dániel könyvének második fejezetében is meg van jelenítve, mert Miller álmának drágakövei az utolsó napokban tízszer fényesebben fognak

ragyogni.

E tanulmányt a következő cikkben folytatjuk.

„A Jelenések könyvében Isten mélységes dolgai tárulnak fel. Már az ihletett lapjainak adott elnevezés is, a »Jelenések«, ellentmond annak az állításnak, hogy ez lepecsételt könyv volna. A kijelentés valami olyasmi, ami feltáratott. Maga az Úr jelentette ki szolgájának az e könyvben foglalt titkokat, és az a szándéka, hogy azok mindenki tanulmányozása előtt nyitva álljanak. Igazságai azokhoz szólnak, akik e föld történelmének utolsó napjaiban élnek, éppúgy, mint azokhoz, akik János napjaiban éltek. Az e próféciában ábrázolt jelenetek némelyike már a múlté, némelyek most mennek végbe; némelyek a sötétség hatalmai és a menny Fejedelme közötti nagy küzdelem lezárulását tárják szemünk elé, mások pedig a megváltottak győzelmeit és örömeit tárják fel az újjáteremtett földön.”

„Senki se gondolja, hogy mivel nem tudja megmagyarázni a Jelenések könyvében található minden jelkép jelentését, haszontalan számára e könyvet kutatnia annak érdekében, hogy megismerje a benne foglalt igazság jelentését. Az, aki ezeket a titkokat Jánosnak kinyilatkoztatta, a szorgalmas igazságkeresőnek mennyei dolgok előízét adja. Azok, akiknek szíve nyitva áll az igazság befogadására, képessé válnak tanításainak megértésére, és részesülnek abban az áldásban, amely azoknak ígértetett, akik „hallják e prófétálásnak beszédeit, és megtartják azokat, amelyek abban megíratnak.””

„A Jelenések könyvében a Biblia valamennyi könyve találkozik és végződik. Itt található Dániel könyvének kiegészítése. Az egyik prófécia; a másik kijelentés. A könyv, amely lepecsételtetett, nem a Jelenések könyve, hanem Dániel próféciájának az a része, amely az utolsó napokra vonatkozik. Az angyal ezt parancsolta: »Te pedig, Dániel, zárd be ezeket az ígéket, és pecsételd le e könyvet a vég idejéig.« Dániel 12:4.” Az apostolok cselekedetei, 584, 585.